

Şimdi şöyle düşünelim:

her ânımız, dakikamız, saatimiz, günümüz.. geride kalıyor.

Yaşanan her an bizden uzaklaşırken,

aynı hızla bize yaklaşan başka bir ân'ın varlığını yadsıyoruz.

Her gün bir dizi şey ya da olay akıp giderken, ki hiç birini tutamıyoruz,

çünkü çok güçlü bir sürükleyiciye, ZAMAN'a tutunmaktalar,

öte yandan henüz bilemediğimiz bir şeyler de tersine bize doğru akan

ZAMAN'a tutunmuş olarak gelmekte;

yani mealen gözümüzün önünde an be an çift yönlü bir akış seyirtmekte

ve bizler bunu kaale alamamaktayız,

“Zaman akıp gidiyor, yaşılanıyoruz..” bunu der dururuz ama,

sonuçlarını idrak etmenin ötesinde hissederek algılayamıyoruz.

Ân'ı yaşarken göremiyoruz.

Gözlerimizin önünde akan çift yönlü zaman trafiğini görebilmek,

yaşamı değiştirebilirdi..

Giden “an” ile gelen “an” arasında bir yerde durduğumuzu ve

sadece seyretmekle yetindiğimizi algılayamıyoruz.

Ve daha çok da..

ya da her zaman için giden ân'a hayıflandığımızı farkedemiyoruz.

Ve gelmekte olan “an” ile

kimi zaman kalpte belli belirsiz varlığını sezinlese bile..

ilgilenemiyoruz.

Oysa giden “an” kadar gelmekte olan “an” ile de ilgilenmeyi başarabilseydik..

Kimbilir, yaşamımızı uzaktan seyretmekle yetinmez;

sahiplenerek bir şeyleri de belki etkileyebilir, değiştirebilirdik..

Allah'ın hükmünde seyreden yaşamımı, sadece anlamaya çabalıyorum..